

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Стара Загора, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Мариана М. Мавродиева Въззивно гражданско дело № 20225500500805 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и следващите от ГПК.

Образувано е две жалби от Т. П. П. – длъжник, първата против приетите в ПДИ разноси за адв. възнаграждение 480 лв., 32.50 лв. разноси по изп. дело и 175.68 лв. – такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК, както и против наложен заповест върху банкова сметка на основание чл. 507а ГПК, а втората против отказа на ДСИ от 13.10.2022г. за спиране на процесуалните действия по делото, по изп. д. № 484/2022г. по описа на ДСИ при РС – Стара Загора.

Жалбоподателят в първата си жалба счита, че неоснователно се претендират плащания за разноси за адвокат и такси по изп. дело, тъй като не е дала повод за завеждане на изпълнително производство и налагане на заповест върху банкова сметка. Счита, че тези такси и разноси следва да се възложат на вискателя за негова сметка. Моли да се отмени наложения заповест върху банковата и сметка.

Прави искане да се постанови спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК, поради искането и за тълкуване на основание чл. 251 ГПК на влязлото в сила съдебно решение.

В срока за отговор е постъпил отговор от вискателя М. Т., в който взема становище за неоснователност на жалбата. Излага съображения, че разноските се дължат от длъжника, тъй като не са налице предпоставки за освобождаване от задължението за разноси.

В срока по чл.436, ал.3 от ГПК са постъпили мотиви от ДСИ Р. Р., в които се взема становище, че жалбата е неоснователна. Излага подробни съображения.

Във втората жалба жалбоподателя Т. П. П. обжалва отказа на ДСИ от 13.10.2022г. да спре производството по изп.дело. Излага съображения, че отказът на ДСИ излага на риск нея и сина и, не били взети предвид, че взаимоотношенията между нея, детето и бащата били много сложни, детето не било търсено в последните три години, липсвала комуникация между детето и бащата, както и не било взето предвид Постановление от 16.04.2019г. по пр. преписка № 683/2019г. на Апелативна прокуратура – гр.Пловдив.

В срока за отговор не е постъпил отговор от вискателя по изп. дело М. Т. Б..

В приложените мотиви, ДСИ р. Р. взема становище за неоснователност на втората въззивна жалба. Излага съображения.

Окръжният съд, след като обсъди изложените в жалбите оплаквания и провери обжалваните действия на ДСИ при РС – Стара Загора, по изп. д. № 484/2022г. по описа на ДСИ при РС – Стара Загора, намери за установено следното:

Жалбите са допустими като подадени в срока за обжалване, срещу подлежащи на обжалване действия на ДСИ.

Производството по изпълнително дело № 484/2022г. по описа на ДСИ при РС- Стара Загора е образувано по молба, подадена на 15.09.2022г. от М. Б., чрез адв. С.М., въз основа на изпълнителен лист от 18.04.2022г., по гр.д. № 4494/2018г. по описа на РС – Стара Загора, в.гр.д.№ 1477/2020г. по описа на ОС – Стара Загора за режим на лични отношения между детето Р. Б. и М. Б. и присъдени разноски. По молба на вискателя от 06.10.2022г. е наложен запор върху банкова сметка на длъжника в банка. На 10.10.2022 год. на длъжника Т. П. е връчена покана за доброволно предаване на дете. На 12.10.2022г. и е връчено съобщение за запора.

На 12.10.2022г. е постъпила по изп.д. молба от Т. П., с която заявява, че е готова да предаде детето, съгласно изп. лист. Заявява, че са налице пречки за своевременно изпълнение на задължението, тъй като била налице неяснота и се налагало тълкуване на решението на РС – Стара Загора.

Представя и втора молба от 12.10.2022г., с която счита за недължими разноските по делото за адв. възнаграждение 480 лв., 32.50 лв. разноски по изп. дело и 175.68 лв. – такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК. Обжалва наложения запор върху банковата и сметка на основание чл. 507а ГПК като неправилен и моли да се спре производството по делото до произнасянето на съда по искането и за тълкуване на решението на РС – Стара Загора.

На 13.10.2022г. ДСИ е отказал да спре производството по делото, поради липса на основание за спиране.

С разпореждане от 18.10.2022г. ДСИ е вдигнал запора върху банковата сметка на длъжника, поради постъпило плащане на задължението.

При така установената фактическа обстановка, съдът, от правна страна, намира следното:

По първата частна жалба жалбоподателят иска да се вдигне запора върху банковата сметка, да се възложат разноските на взискателя и да се спре производството по делото, поради необходимостта от тълкуване на съдебното решение.

Съгласно чл. 426 ГПК съдебният изпълнител пристъпва към изпълнение по молба на страната на основание приложен изпълнителен лист. В случая молбата за образуване на делото на М. Б. отговаря на изискванията на закона, съдържа всички необходими реквизити, приложен е валиден изпълнителен лист и е подадена от посочения в изпълнителния титул взискател, поради което съдебният изпълнител в рамките на своите правомощия следва да образува изпълнителното производство за предаване на дете и да събере присъдената сума. Съгласно чл. 79, ал.1 ГПК, разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен ако е налице някоя от предвидените хипотези: делото се прекрати на осн. чл. 433ГПК, освен поради плащане направено след започване на изп. производство; изпълнителните действия бъдат изоставени от взискателя или бъдат отменени от съда; разноските на взискателя са за изпълнителни способности, които не са приложени. Неоснователно е оплакването в жалбата, че длъжникът не бил дал повод за завеждане на делото. Изпълнителното производство е с правно основание чл. 528 ГПК за предаване на дете, а самата жалбоподателка твърди във втората си жалба си, че повече от три години бащата не е виждал детето. На следващо място, в молбата до съда от 12.10.2022г. до ДСИ, Т. П. е заявила готовност да изпълни задължението си по изп. лист, а същевременно твърди, че са налице пречки за предаване на детето. По тези съображения не може да се приеме, че длъжникът не е дал повод за завеждане на изпълнителното производство, доколкото задължението за предаване на детето не е изпълнено преди това, нито е платена присъдената сума за разноски, съгласно съдебното решение и изпълнителен лист. Ето защо, съдът намира, че разноските по изпълнението – авансово внесени такси от взискателя, адв. възнаграждение на пълномощника на взискателя и таксите на ДСИ са дължими от длъжника.

Второто оплакване на жалбоподателя – за наложен заповест върху банковата сметка, съдът намира за неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал.2 ГПК длъжникът може да обжалва насочването на изпълнение върху имущество, което смята за несеквестрируемо. В случая жалбоподателката не твърди несеквестрируемост на вземането по банковата си сметка. На основание чл. 507 ГПК, заповестното съобщение на третото задължено лице се изпраща едновременно с изпращане на поканата за доброволно изпълнение до длъжника. В случая ДСИ е извършил действия изцяло в съответствие с разпоредбите на закона, още повече, че след постъпване на сумата по изпълнителното дело, заповестта на банковата сметка

на Т. П. е вдигнат незабавно на 18.10.2022г. и е изпратено съобщение до банката от същата дата.

Искането на жалбоподателя за спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК, поради подадено искане за тълкуване по чл. 251 ГПК, съдът намира за неоснователно. Налице е изпълнително основание, което е валидно и по него ДСИ дължи изпълнение. Подаването в съда на искане за тълкуване не е основание за спиране на изпълнителното производство, с оглед на особеностите му характер за предаване на дете и интересът на детето да контактува редовно и с родителя, на когото не са предоставени родителските права.

Представеното по изпълнителното дело Постановление от 12.04.2019г. на АП- Пловдив, както и сложните отношения между майката, детето и бащата по никакъв начин не засяга отношенията между детето и родителя, на когото не са предоставени родителски права, поради което са неотносими към изпълнителното производство за режима на лични отношения.

Въззивната инстанция намира неоснователна и втората жалба на Т. П. П. против отказа на ДСИ да спре производството по изпълнителното дело от 13.10.2022г. Изложените в жалбата съображения за сложните взаимоотношения между нея, детето и бащата, твърденията ѝ, че бащата не е търсил детето в последните 3 години, липсата на комуникация между детето и бащата могат да бъдат основание за изменение на родителските права, но не и за спиране на изпълнението по образуваното изпълнително дело за предаване на дете. Правилно ДСИ е преценил, че не са налице визираните в разпоредбата на чл. 432 ГПК основания за спиране на производството по изпълнителното производство.

Ето защо, въззивната инстанция намира, че обжалваните действия на ДСИ при РС – Стара Загора са правилни и законосъобразни, а подадените две жалби са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Водим от горните мотиви и на основание чл.437 от ГПК, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Т. П. П., ЕГН *****, гр.С.З., *** – длъжник, против действията по изп. д. № 484/2022г. по описа на ДСИ при РС – Стара Загора - приетите в ПДИ разноски за адв. възнаграждение 480 лв., 32.50 лв. разноски по изп. дело и 175.68 лв. – такса по чл. 53 от Тарифата за ДТ по ГПК; наложен заповест за спиране на банкова сметка на основание чл. 507а ГПК като неоснователна.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. П. П. – длъжник за спиране на изпълнителното производство на основание чл. 438 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на Т. П. П. – длъжник, против отказа на ДСИ от 13.10.2022г. за спиране на процесуалните действия по изп. д. № 484/2022г. по описа на ДСИ при РС – Стара Загора като неоснователна.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____